

Ofelia Cardo Cañizares

Mostrajous creadors de l'horta 2007

Mostra joves creadors
de l'Horta **2001**

© Ajuntaments d'Aldaia, Burjassot, Mislata, Picanya i Quart de Poblet.

Autors textos: Juan Bta. Peiró, M.T. Beguiristain

Impressió: Martín Impresores

SAVIA
Fotografías, corcho, cuerdas
1999

Una aposta de futur

La Mostra Joves Creadors de L'Horta arriba enguany a la seua tercera edició. Malgrat la seua joventut -aquesta vegada del certamen- hi ha alguns indicis significatius de la bona acceptació que està tenint aquesta singular aposta plàstica promoguda per un grup d'ajuntaments propers no sols geogràficament. El nombre creixent de participants i el nivell de les seues propostes corroboren l'oportunitat d'aquest tipus de convocatòria.

De tots és sabut que l'Art del S.XX., això que denominem com "l'art modern", ha suposat una de les revolucions més radicals sofertes en la història de la cultura occidental. Ara bé, no deixa de ser menys cert que dites manifestacions artístiques continuen sent escassament valorades i compromeses per part del públic majoritari.

Aquesta funció revolucionària, de crítica implacable amb el passat, de negació de tot allò anterior -característica fonamental de les primeres avantguardes artístiques del segle XX- no és, malgrat tot una novetat absoluta (encara que sí ho és la manera radical i programàtica adoptada). El Romànic, el Gòtic, el Renaixement, el Manierisme, el Barroc, el Neoclassicisme, el Realisme, l'Impressionisme... han passat a formar part de la història de l'art universal precisament per la seua aportació radicalment innovadora, encara que sols fóra respecte a la situació immediatament precedent.

Si bastant complicat és moure's sense relliscar dins l'esvarós món de l'art d'avantguarda, més difícil encara és obrir-se lentament camí, realitzar una mostra individual, editar un catàleg que servisca de targeta de presentació. En aquest sentit, tots els esforços per promoure, difondre i recolzar l'art contemporani són, d'entrada, tan necessaris com benvinguts. L'esforç esdevé titànic quan es centra en joves artistes que sols el temps pot consolidar. Precisament en aquest front, les Cases de Cultura dels Ajuntaments vénen desenvolupant una importantíssima tasca que

no sempre és reconeguda i valorada, ni pel públic majoritari de grans i menudes localitats (refractari a innovacions incomprensibles), ni per la restringida "audiència" especialitzada (massa per damunt d'activitats tan localistes).

Aldaia, Burjassot, Mislata, Quart de Poblet, Picanya, entre tants altres municipis del País Valencià, no sols han escrit algunes pàgines significatives de la història recent de la nostra comunitat, sinó que la seua generosa empena ha facilitat, moltes vegades, els primers passos d'artistes avui reconeguts internacionalment. Serveixen aquestes notes, també com un gest de reconeixement cap al seu altruisme, el seu desinterès, la seua aposta de futur.

Juan Bta. Peiró
Març-2001

Ofelia Cardo Cañizares

Es curiós com la introducció (o ¿hauria de dir intromissió?) de la dona en el món de l'art ha suposat una nova mirada cap a o un nou tractament del cos. La dona, com a tal, sabedora de ser objecte de les mirades de l'altre, coneix els llocs exactes del cos que atrauen eixes mirades fetitxistes i per això fa realitat allò que els altres fan de manera simbòlica, el destrossen i el mostren sense pudor. Una vegada trencat el tabú del cos, sense la coartada de la bellesa, l'art feminista està ja immers en altres dos direccions; la necessitat d'una constant inversió crítica de valors, i la d'indagar en el món de la privacitat, reducte exclusiu i alienador de la dona des que Sant Pau la manara callar en les assemblees.

Així, l'art feminista es volca en les maneres creatives tradicionals de la dona, que fins ara sols podien ser considerades aptes per a certes artesanies i objectes d'ús comú, i en uns materials tan quotidians que ni tan sols percebem la seua existència d'objectes informats, amb colors i textures particulars, nous mitjans possibles d'expressió artística. I ací entren en joc tècniques com la calça o el punt de ganxo, com a llenguatges expressius en una generació que vol recuperar allò que va ser el reducte de les seues iaies. Perquè la generació que comença en l'art a teixir, brodar, cosir, sargir, desfer o pujar punts a les calces, és la generació, probablement la primera, que no s'ha vist obligada a l'ús d'eixes tècniques per la seua condició de dona.

De tot açò ens parla l'obra d'Ofelia que passa de la consideració de la bellesa superficial de la dona mostrant-nos peces fetes amb eixe sabó (S/T 1989, Epidermis 1994), símbol bàsic per a la publicitat de bellesa femenina i joventut (Pinzamientos 1989 o ¿miedo a la arruga?), davant la consideració de la bellesa espiritual (La belleza de la mujer se encuentra en su interior II, 1995) molt més digna per a la dona.

Dignitat és també allò que confereixen les seues obres a unes tècniques i objectes que per 'corrents' ningú no les detecta ni les mira, però que no per això manquen de qualitats estètiques. Les calces que es transformen en cames, les botelles amb el coll trencat que es transformen en torsos, les creïlles que grillen en sacs de fibra de vidre a la llum d'una pereta nua, imatge d'un

rebot, o dins d'un coixí de punt de ganxo, on una s'asseu, efectivament, a pelar creïlles, o rentar llentilles que també trauen els grills en racons d'escaiola. Objectes tan quotidians com les petites caixes, làmpares i tapets de punt de ganxo dels quals s'escapen els punts per a mostrar al seu través altres imatges quotidianes però de l'àmbit públic. Com els antics bodegons que es dignificaven mostrant quadres on es representava algun fet important de la vida pública, per regla general, de la vida de Crist.

Com a fil conductor eixe anar de l'epidermis a allò que la cobreix i que, també, la publicitat exalta com a femení, el vestit amb què ens cobrim i que ací apareix distorsionat (Inercia 2000) o desfilat (Tejidos 1997-8) o fora de lloc (Trampolín 2000) com també ho estan les fotografies que componen una manta o tapís construït amb tècnica de patchwork. Aquest i l'eterna associació de la dona amb la natura tan evident en les seues peces amb calces i fusta o branques de 1996-7.

En definitiva, l'art com a reivindicació, l'art com a representació de la vida.

M. T. Beguiristain.
Presidenta AVCA.

S/T
Fotografía, lana, aluminio.
41 x 52 cm.
2000-1

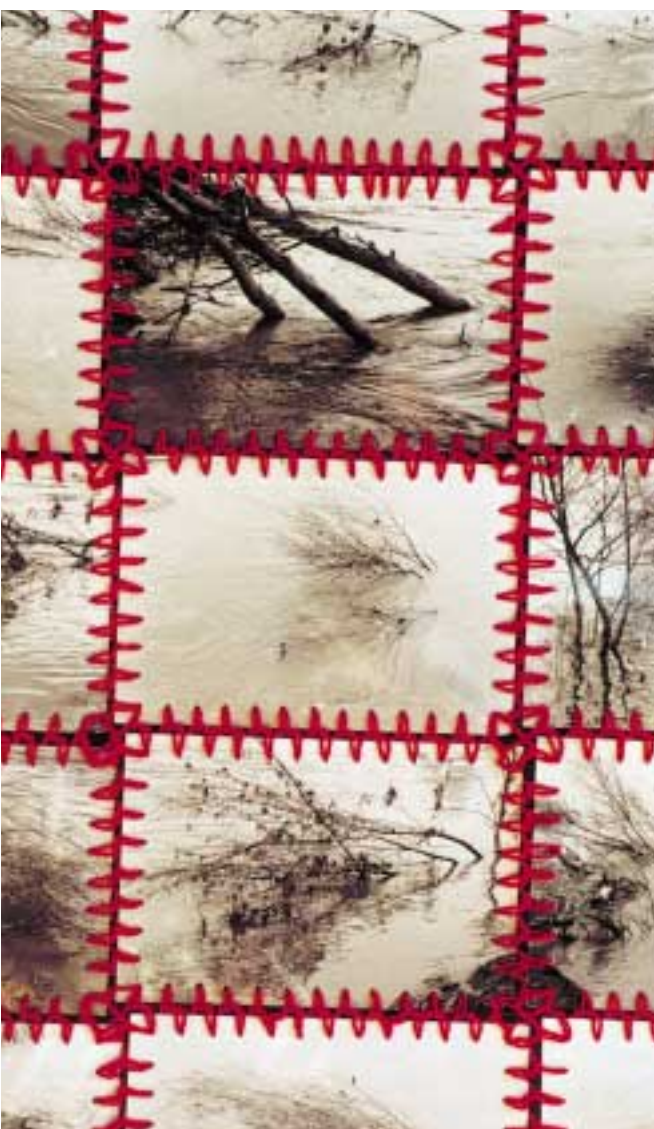

S/T
Lana, alambre, tela
2000

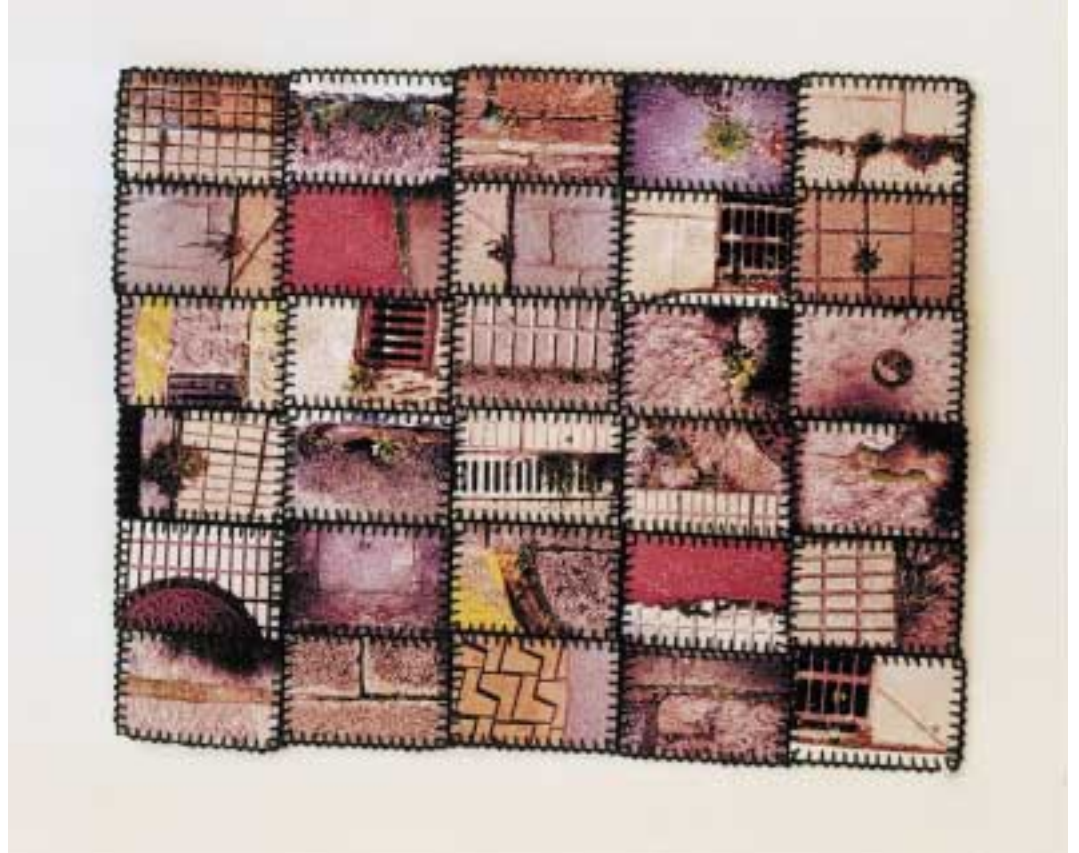

S/T, (membrillos)
Fotografía, cuerdas y corcho
2000

S/T
Fotografías, tela, hilo
(94 x 118) cm
2000

ZONAS HÚMEDAS
Fotografías, tela, hilo
(63 x 78) cm
2000

S/T (Y SIN EMBARGO)
Fotografías, tela, hilo
(63 x75) cm.
2000

CURRICULUM

Ofelia Cardo Cañizares, Valencia 1967

ocardo@edu.xunta.es

- 1985-90 **Licenciada en Bellas Artes, (escultura). Facultad de Bellas Artes de San Carlos. Valencia.**
- 1993 Taller de Arte Ian Wallace. Facultad de Bellas Artes. Valencia.
- 1995 Curso de Filosofía del Arte de siglo XX. Círculo de Bellas Artes de Madrid.
Taller de Arte Richard Deacon. Círculo de Bellas Artes de Madrid.
- 1999 Taller de Arte Jünter Partemheimer Centro Galego de Arte Contemporánea, Santiago de Compostela.
- 1998-00 **Cursos de doctorado en la Facultad de Bellas Artes. Pontevedra.**

EXPOSICIONES INDIVIDUALES

- 2000 "El árbol caído". Centro Cultural de Mislata. Valencia.

EXPOSICIONES "PREFIJO 96"

Grupo formado en 1991 por Eloísa Blanco, Alicia Rodríguez y Ofelia Cardo.

- 1994 Galería Edgar Neville, Alfafar, Valencia
Instituto de la Mujer, Valencia.
- 1993 Centro Cultural Quart de Poblet, Valencia.
- 1992 Sala del Castell. Alfara del Patriarca, Valencia.
- 1991 "Diagnóstico por imágenes". Centro Cultural de Mislata, Valencia.

EXPOSICIONES COLECTIVAS

- 2001 "8 de Marzo" Asamblea de Mulleres de Pontevedra, Facultad de Bellas Artes.
"Voilà la femme", Ateneo Marín (Pontevedra)
VIII Bienal de Escultura, Mislata
- 2000 VII Bienal de Escultura, Quart de Poblet, Valencia.
"(pre)posiciones de lugar" Facultad Bellas Artes, Pontevedra.
- 1999 "Mulleres Creadoras" Casa da Xuventude, Vigo.
- 1996 "Quatre dones, Cuatre Artistes" Centro Cultural de Mislata, Valencia.
- 1995 "Talleres de Arte Actual 1994/95" Círculo de Bellas Artes, Madrid.
- 1991 III Bienal de Escultura, Quart de Poblet, Valencia.
IV Bienal de Escultura, Villa de Paterna, Valencia
- 1990 "Cero en Conducta", Galería de Arte Xerea, Valencia
"Salta un pez, se arruga el agua", Centro Cultural de Mislata, Valencia.
Senyera de Escultura, Valencia.
- 1989 "I Bienal de Artes Plásticas de las Facultades de Bellas Artes de España", La Laguna, Santa Cruz de Tenerife.

M.I. AJUNTAMENT DE QUART DE POBLET (VALENCIA)
REGIDORIA DE JOVENTUT I CULTURA

CASA DE CULTURA

Plaça Joan Baptista Valdecabres, 19

Quart de Poblet

Inauguració: 6 d'abril a les 20:00 h.

Exposició: Del 6 al 21 d'abril

Ofelia

Cardo

Cañizares